

תפ (חיפה) 30231-06-25 - מדינת ישראל ע"י נ' שלומי מזרחי ע"י

ת"פ (חיפה) 30231-06-25 - מדינת ישראל ע"י נ' שלומי מזרחי ע"י שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 30231-06-25

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד רינה בלצ'ינסקי ועו"ד דור סילמן

נגד

שלומי מזרחי ע"י

ב"כ עו"ד רונן חליוה

בית משפט השלום בחיפה

[04.02.2026]

כבוד השופט אחסאן חלבי

גזר דין

הרשעת הנאשם ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447(א)(1) לחוק

העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.5.2025, בשעה 11:30 בערך, עת צעדה המתלוננת, ילידת 1933,

לכיוון דירתה ברחוב ליאון בלום בחיפה, נצמדה אליה ליאורה שטרסברג עד שהשתיים הגיעו לדירה. משנכנסה

המתלוננת לדירה, נכנסה אחריה אותה ליאורה ואמרה לה שאישה בשם "מרים" שלחה אותה אליה, זאת

כשהמתלוננת לא מכירה אף אישה העונה לשם זה. בהמשך, הובילה ליאורה את המתלוננת למטבח בדירה, אז פתח

הנאשם את דלת הדירה, הסיג גבול ונכנס לדירה מבלי שהמתלוננת הבחינה בכך. בהמשך למתואר, ביקשה ליאורה

מהמתלוננת שתסתכל מבעד לחלון במטבח בטענה כי קוראים בשמה. משהסתובבה המתלוננת לעבר החלון, גנבה

ליאורה מתיקה האישי של המתלוננת תעודת זהות, שעון זהב וכרטיס חיוב. בהמשך למתואר, יצאו הנאשם וליאורה

מהדירה כשהרכוש שנטלה באמתחתה. במעשיו, הסיג הנאשם גבול בכוונה לגנוב.

3. הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהתגבש בין הצדדים. על פי ההסדר, עתרה המאשימה לעונש של

תשעה חודשי מאסר בפועל^[1], אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, ואילו ההגנה עתרה לעונש של שלושה

חודשי מאסר בפועל, אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, והכל לצד עונשים נוספים.

4. כתב האישום המקורי, בו כפר הנאשם, ייחס לו עבירה של התפרצות למגורים בתחבולה לשם ביצוע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, וכן עבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. טיעוני הצדדים לעונש

5. באת-כוח המאשימה טענה כי הנאשם, יחד עם אחרת, הסיג גבול ביתה של מתלוננת קשישה, ילידת שנת 1933, ולמרות שלנאשם לא יוחסה עבירת הגניבה שביצעה ליאורה מביתה של המתלוננת, הרי שעצם הסגת הגבול מצדיקה הטלת אחריות פלילית וכן מצדיקה הטלת עונש משמעותי. המאשימה הפנתה לפסיקה שבה הורשעו נאשמים בעבירות דומות של הסגת גבול אך בצירוף עבירות גניבה, והוטלו עונשי מאסר לריצוי בפועל, לרוב בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים. בהתחשב בנסיבות העבירה הנוכחית ובעברו הפלילי של הנאשם, אשר כלל הרשעה קודמת של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, משנת 2019, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

6. בא-כוח הנאשם טען כבר בפתח דבריו כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה רלוונטית לענייננו, שכן שם מדובר בעבירות רכוש חמורות יותר שכללו גניבה והתפרצות, לעתים תוך הפעלת מאסרים מותנים, ובכל זאת נקבעו מתחמי ענישה הכוללים תקופות מאסר קצרות ביותר שניתן לרצותן בדרך של עבודות שירות, ואילו בעניין דנן, מדובר בעבירה ברף הנמוך ביותר. נטען כי כתב האישום תוקן בעובדותיו ובסעיפי העבירה, והנאשם בחר ליטול אחריות על מעשה הסגת הגבול, ועל מעשה זה בלבד, חרף קשיים ראייתיים בפרט בנושא הזיהוי. נטען כי הנאשם עוסק במכירת פריטים מיד שנייה והוא הגיע לדירת המתלוננת לאחר שאותה ליאורה פנתה אליו, מבלי שהניח כי הדבר לא היה על דעת הבעלים של הדירה. בא-כוח הנאשם טען כי הנאשם הוחזק במעצר בתיק זה, ואף יוחסו לו מספר מקרים של התפרצות וגניבה, אפילו במעמד הצהרת התובע, וכי בסופו של יום הוגש כתב אישום שייחס מעשה עבירה אחד, שגם הוא תוקן. עוד צוין כי מדובר באדם נורמטיבי, נשוי ואב לשניים, וכי עברו נושן וכולל הרשעה יחידה בהחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. עוד צוין כי הנאשם נטל אחריות וחסך בזמן שיפוטי יקר, ומשכך יש לאמץ את עתירת ההגנה לעניין העונש.

7. בדברו האחרון הנאשם הצטער על מעשיו. דיון והכרעה

8. העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה ולפיו אמור להתקיים "יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה, מידת אשמתו של הנאשם, וסוג ומידת העונש המוטל עליו". בהתאם למתווה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, השלב הראשון בענישה הוא קביעת מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, בהיקף הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. מאחורי העבירה אשר בגינה הורשע הנאשם עומד הערך החברתי של שמירה על קניינו של הפרט ועל תחושת הביטחון. בית המשפט העליון עמד על כך שבעבירות של הסגת גבול והתפרצויות לבתים, טמונה חומרה מיוחדת, שכן הן פוגעות בזכויות היסוד לקניין ולפרטיות המוגנות בחוקי היסוד. מעשים אלו פוגעים בתפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו, ומערערים קשות את תחושת הביטחון של הקורבן ושל הציבור כולו. כן, הדגישה הפסיקה כי עבירת הסגת גבול ביתו של אדם אינה רק עבירת רכוש "טכנית", אלא חדירה בוטה לתא האישי והמשפחתי השמור ביותר (ראו את רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.3.2014); רע"פ 38835-01-25 בלביסי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.02.2025)).

10. נסיבות ביצוע העבירה פורטו בתחילת גזר הדין ואין צורך לחזור עליהן. יודגש כי הנאשם הסיג גבול דירתה של המתלוננת, קשישה ילידת 1933. הנאשם פתח את דלת הדירה, נכנס אליה ללא רשות המתלוננת ומבלי שהבחינה בכך בעוד שליאורה הסיחה את דעתה. חרף זאת, יש לציין כי חלקו של הנאשם במעשה העברייני היה מינורי, בשם לב לעובדות המוסכמות לאחר תיקון כתב האישום, וכי לא היה לו חלק במעשה הגניבה מהדירה.

11. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב ברמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות. לרוב, לא עומדת עבירה של הסגת גבול כעבירה בודדה, ולכן מרבית המקרים בפסיקה מתייחסים לעבירה זו כשלצדה עבירות נוספות, בעיקר עבירות רכוש. עיינתי בשורה של פסקי דין שניתנו על ידי בתי המשפט השונים ובכללם אלו: רע"פ 4913-07-25 עובדיה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.09.2025); עפ"ג (מחוזי מרכז) 28857-08-15 יפרח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.11.2015); ע"פ (מחוזי תל-אביב) 45925-02-15 מלקו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (08.06.2015); ת"פ (שלום תל-אביב) 70020-03-23 מדינת ישראל נ' קוהגי [פורסם בנבו] (26.06.2024); ת"פ (שלום באר-שבע) 45794-03-18 מדינת ישראל נ' ביטון [פורסם בנבו] (17.3.2024); ת"פ (שלום באר-שבע) 71899-12-19 מדינת ישראל נ' רחמילוב [פורסם בנבו] (22.02.2024); ת"פ (שלום ראשון לציון) 32495-01-21 מדינת ישראל נ' אריאלי [פורסם בנבו] (11.09.2023); ת"פ (שלום ירושלים) 15540-01-21 מדינת ישראל נ' עאסף [פורסם בנבו] (02.03.2023); ת"פ (שלום רחובות) 53624-02-19 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (18.11.2020).

12. בחינת רמת הענישה בעבירת הסגת גבול מלמדת כי מדובר בעבירה שמצויה ברף חומרה נמוך משמעותית מעבירות התפרצות וגניבה, ובהתאם לכך, פגיעתה בערכים המוגנים מתונה יותר. בשונה מעבירות התפרצות, שבהן מתחם העונש אמור להתחיל ממאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות, הרי שבעבירה בודדה של הסגת גבול, ולעתים אף בנסיבות מחמירות יותר, נקבעו לעתים מתחמים אשר מתחילים בעונש צופה פני עתיד. בכל מקרה, מעשה העבירה שלפניי, לאור נסיבותיו, ושעה שלא כלל היבטים מחמירים במיוחד, נכון שיתחיל בעונש מאסר מותנה.

13. לאור כל האמור, ובהינתן שמעשי הנאשם בתיק זה היוו אירוע בודד, והוא לא היה הנאשם המרכזי כלל וכלל, ובשים לב לכך שלא נגרם נזק מפועלו של הנאשם עצמו, שעה שהגניבה יוחסה רק לאותה ליאורה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית.
14. באשר לשיקולים הרלוונטיים לקביעת עונשו של הנאשם בתוככי המתחם, הרי מדובר בנאשם שיש לחובתו הרשעה אחת קודמת משנת 2019 בגין החזקת סמים לצריכה עצמית. מאז לא נפתחו תיקים כנגדו. לעברו הפלילי של הנאשם אין להעניק משקל של ממש בעת גזירת העונש בנסיבות אלו. הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי, זאת תוך ויתור על טענות ראייתיות מצדו. בנסיבות אלו, ולאור הנסיבות הנטענות, מצאתי כי עתירת ההגנה לעניין העונש משקפת איזון נכון וראוי בין שיקולי הענישה השונים, ומשכך ראיתי לאמצה. כמו כן, לא ראיתי לנכון להטיל ענישה בעלת רכיב כספי בנסיבות המקרה.
15. בשקלול הנסיבות, ולאור כל האמור, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 3 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר מאחורי סורג ובריח, לריצוי בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע ב"כלבייה העירונית חיפה", על פי טווח השעות המותר בחוק, וזאת החל מיום 17.03.2026. הנאשם יתייצב ביום זה, בשעה 8:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת "ברקאי", שלוחת צפון - מתחם בית הסוהר "מגידו". מובהר בזאת לנאשם כי מקום עבודות השירות יכול להשתנות. כן מובהרות לנאשם הוראות החוק הנוגעות לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלמשך שלוש שנים לא יעבור הנאשם כל עבירה שעניינה הסגת גבול, התפרצות או גניבה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.
- ניתן היום, י"ז שבט תשפ"ו, 04 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.

[1] בפרוטוקול הדיון מיום 30.12.2025 נכתב בשגגה כי העונש לו תעתור המאשימה הוא חמישה חודשי מאסר, אך הדבר תוקן בהחלטה שניתנה ביום 25.1.2026.